



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 5 MAJ 1961 46. ÅRGANG



Månedsskrift
for Soransk
Samfund



MERKUR A/s

HERMODSGADE 14 . ÆGIR 8888

Kaffe og The en gros

Bland
DANMARKS
i Kaffen



- den herlige frokostøl fra

HARBOES BRYGGERI

VALD. SICKS EFTF.

N. J. Larsen & Søn

Tømrermester - Konstruktor
Sorø . Telf. 713 og 1171



FILTFABRIKEN
NORDEN A/S

Lyngby Hovedg. 4, Lyngby
Dir. Peter de Neergaard

Advokat

HARALD QVIST

Landsretssagfører

Frederiksberggade 25

C. 3264 - MI. 3364

Lrs. G. Tage Nielsens efft.

Støt

SORANERBLADET

H. N. A.

LEO JEPSEN

Farve - Tapet - Linoleum

Roskildevej 303 A

Tlf. 70 04 62

Brøndbyvester Torv 38-40

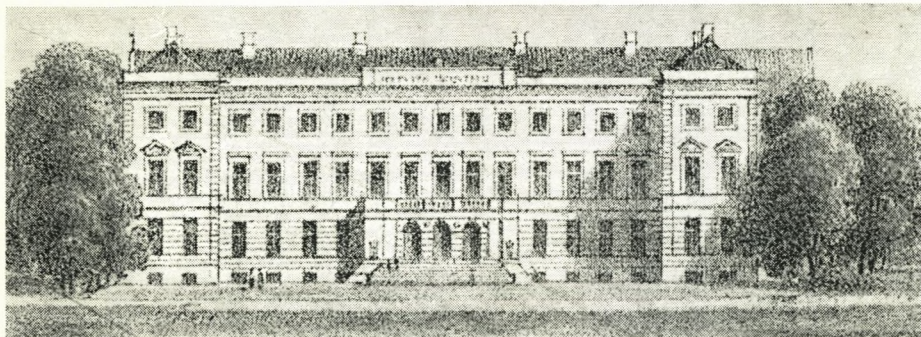
Tlf. 75 17 13

STAALKONTORET

v. R. E. Brincker

Malmøgade 7

København Ø



Akademia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

MAJ 1961

46. ÅRGANG

NUMMER 5

Månen

Lille tillæg til de u-astronomiske erindringer og betragtninger - af Poul Schjærff

Selv om fuldstændighed ikke er tilstræbt (og næppe kan opnås) burde jeg dog have omtalt to så berømte månedigte som Heinrich Heines »Auf Flügeln des Gesanges« (Buch der Lieder, Lyrisches Intermezzo nr. 9) og »Sonnenuntergang« (sammesteds Die Nordsee, erster Cyklus nr. 3).

Den farverige exotiske orient øvede en næsten magisk tiltrækning på de tyske digtere i begyndelsen af forrige århundrede; for Goethe blev den orientalske lyrik en fornyelseskilde for hans egen poesi; Goethes orient i digtsamlingen »Westöstlicher Diwan« 1819, hvor digteren og tænkeren indgår en inderlig forening, er særlig Persien, som vi herhjemme kender det i Oehlenschlägers »Aladdin«.

Heine derimod fører os til Indien, romantikernes forjættede land.

I det første digt bærer digteren på sangens vinger den elskede bort til engene ved Gangesfloden:

Dort liegt en rotblühender Garten
im stillen Mondenschein,

lotosblomsterne venter dér på deres kære lille søster, violerne »kichern und kosen«, roserne fortæller hverandre duftende eventyr, mens de fromme, kloge gazeller lytter, og den hellige flod bruser i det fjerne. Dér vil de to elskende drømme salige drømme under palmetræet. Skær, beåndet poesi, udtryk for digterens kærlighedslængsel. Brandes har angrebet de ovenfor citerede linier for deres unatur: »Rødtblomstrende er neppe det første ord, det falder naturligt at male en have med, når den ses i måneskin«. Man skal ikke tage så håndfast på kolori-

ten — Heines landskab er et eventyr-landskab.

I frie rytmer med fint karakteriserende tillægsord fortæller Heine i »Sonnenuntergang« en myte om solen og månen: Solen går ned, fra høstligt dæmrende skyslør bryder månen frem med sit sorgfulde, dødblege ansigt. Hvorfor sørger månen? Jo, fordem funkledede sol og måne, gud og gudinde, som ægtefæller på himlen, mens deres små, uskyldige børn, stjernerne, myldrede omkring dem. Dog, onde tunger såede splid og tvedragt og skilte det høje, lysende ægtepar. Derfor vandrer solen ved dag i ensom pragt deroppe, men ved nat går Luna over himlen, funkende med stille vemod, som kvinde stadig elskende sin skønne gemal; bedrøvet ser hun ham vandre bort; gerne ville hun kalde på ham, stjernebørnene længes, man trodsigt haster solen ned til sin bølgekolde enkemandsseng. Oppe på himlen må guderne vandre deres trøstesløse evige baner; de kan ikke dø, men må slæbe den strålende ulykke med sig. Er det således med guderne højt oppe, kan digteren, der er plantet i lavhed, ej længer klage.

I dette storslåede digt, som i alle Nordsødigtene, lever havet i al dets foranderlighed, befolket med mytiske skikkelser og fyldt af digterens egne håb, længsler og sorger.

Som Heine selv ofte bryder den lyriske stemning med pludselig ironi, gør jeg det samme og slår koldt vand i blodet med sluttelig at anføre den uregerlige Jern-Henriks (fra »Politiken«) nøgterne bemærkning: — Far! Kom skal du se! Månen ligner en halv kamembert!

Soranerfrokosten

TORS DAG DEN 4. MAJ 1961

På vej til den månedlige soranerfrokost passerede jeg som sædvanlig Kongens Nytorv og befandt mig pludselig i et inferno af disharmonier. Det var børnehjælpsdag, og fra talrige boder lød kraftig appel om at prøve lykken. Selvglad og filantropisk tog jeg et par lodder i Skjold Burnes bod i håb om at kunne forøge min diminutive beholdning af alkoholiske drikke, men ak, fru Fortuna gav kun nitter! Skuffet trak jeg mig fra dette »mødende kor af alt« tilbage til »Grand«s mere fredelige haller.

Tilslutningen var også denne gang middel, godt en snes; men som før bemærket, tallet betyder intet, ånden derimod alt, og samtlige fremmødte var indforstået med at gøre deres til, at samværet fik det vanlige hyggelige præg. Det er her ligesom — sans comparaison forøvrigt — med Det kgl. Teater; på nationalscenen får selv et dårligt stykke værdi ved samspillet og fællesskabet, og her, hvor vi bare samledes uden at drøfte høje materier, gav kameratskabet og følelsen af samhørighed en ubeskrivelig fornemmelse af velvære og velbefindende.

Næstformand Clausen bød velkommen og lod tankerne flyve ned til Sorø, hvor der på denne strålende forårsdag måtte være dejligt uden lige, hvorfor det for skolen udbragte leve da også istemtes med mærkbar kraft. Næstformanden søgte med held at variere sin velkomst ved særlig at takke dels de halvyngre, dels de helt unge for deres nærværelse. Årgange fra nul til

tres var repræsenteret med Foster Dulles (00) som senior, han beholdt pladsen, hårdt trængt af *Knud Bjørning* (01), der for første gang (bedre sent end aldrig) havde givet møde, og som senere varmt takkede for den venlige modtagelse, og fordi man straks befandt sig godt, skønt man ikke kendte en eneste af de tilstedeværende.

Under nydelser af en lækker gulasch med kartoffelmos gik passieren livligt. *Otto Boserup* var meget glad for Poul Lorensens artikel om cricket i forrige nummer og opfordrede indtrængende til at indfinde sig ved soranernes cricket den 11. maj. *Eigil Marquard* talte om Soranerfonden af 1962; tanken er smuk, men formålet: til gavn både for lærere og elever, fandt han underligt, ligesom han kritiserede den affattelse, betalingsformen havde fået (betaling af bidrag i rater kunne se ud, som om man ville presse folk). *Jornil* tilsluttede sig Marquards opfattelse og mente angående soranske kapitalers anbringelse, at denne var dårlig og ikke gav det fornødne udbytte. *Clausen* afgav ang. Fonden af 1962 samme forklaring som sidst (se s. 40) og forklarede om legatmidlerne, at de var fundatsmæssigt fastslåede, og at en fundats vanskelig kunne ændres. *Schjærff* henviste til det, der netop i dette øjeblik foregik med de islandske håndskrifter; en fundats kunne let forandres.

Der var ingen særlige anekdoter eller røverhistorier at berette, derimod anmærkes det med særlig glæde, at *Niels Bonnesen* som en fødselsdagshilsen trakteredede med en flaske Larsen-cognac, hvilket faktum i sig selv vakte

begejstring, der yderligere steg, da glassenes indhold ikke (som ellers) behøvede mikroskopisk undersøgelse for at konstateres (Jfr. historien om den britiske turist, der ville smage en dansk snaps. Tjeneren skænkede det vanlige mål op, englænderen smagte på den, drak og sagde så: »Jo tak, den vil jeg gerne have«. Han troede, det var et prøveglas).

Vi kommer næste gang *torsdag den 1. juni*; til underretning for tungnemme: *Lille Kongensgade 4*; tidspunkt: *kl. 12 præcis*.

P.S. 1. Den med længsel ventede formand, der virkelig havde påtænkt at indfinde sig, blev desværre offer for et akut mavetilfælde, hvad professorinden havde fået pålæg om at meddele. Men glemselen havde bredt sit dunkle slør over fruene, der først dagen efter fik hukommelsen tilbage.

P.S. 2. Vi har alle længe savnet en regelmæssig frokostgæst, overlæge *E. Kindt*. Den afgåede er i øjeblikket 2. reservelæge i Rønne og har således vanskeligt ved at tage det lille trip herover.

P. Sch.

Obs!

Den til den 26. maj berammede soraneraften i Nationalmuseets foredragssal må desværre foreløbig aflyses. Den vil blive gennemført til efteråret.

En »Overskæringsaften«

Det var omtrent 40 år siden vi fire »gamle drenge« selv sidste gang var »aktive« ved en Overskæringsaften. Men, der var ingen forskel — igen væsentlig — på den gang og nu.

Det usandsynligt tidlige forår havde lokket os — en læge, en stadsingeniør og to forretningsfolk — på en pilgrimsfærd til Sorø.

Den traditionelle tur gennem skoven Valborgsaften foregik i silende regn. Alle var gennemblødte til skindet, og det regnede stadig, da akademisterne ved tilbagekomsten — nu iført de hvide huer, sommerens symbol — tog opstilling på trappen mod Fratergården; men både de og vi »passive« negligerede himlens tårestrøm.

Hvor sang de kønt, drengene, — sikkert og kyndigt dirigeret af en gymnasiast, som åbenbart bærer en dirigentstav i tornystret.

Bagefter sang gymnasiasterne alene under »Træet«, — stadig ledet af det spirende dirigent-talent: »Der står et træ ved gymnasiets port« og de andre gamle sange. Ind imellem holdt en gymnasiast en tale, alvorlig og tankevækkende om tidens store problemer: demokrati, intolerance, aggression Vi følte tydeligt, at Soraneren af i dag har mere føling med livets barske virkelighed, end vi selv havde det.

Kun én mangel konstaterede vi. Der var ingen egentlig afslutning, efter at de sidste sangstrofer var døet hen. I vor tid råbte vi hurra for »traditionen« og også for »træet«. Og — traditionen bør der ikke pilles vel!

Den næste dag — majdagen — travede vi i timevis Først i Akademi-haven og i Filosofgangen, så gennem de store skove, hvor man kan gå og gå uden at møde en mors sjæl. Enhver Soraner ved, hvor skønne vore skove er, men aldrig har de været mere betagende end i dette utroligt tidlige forår, hvor bøgene stod helt udspundet i deres skære, lyse pragt, endnu medens skovbunden var dækket af anemonetæppet i fuldeste flor.

Vi »botaniserede« — og brillerede med al den viden, som vor gamle overlærer Zoffmann i sin tid bankede (bogstavelig talt) ind i vore hoveder. — Vi studerede langdysser og andre oldtidsminder og fremførte mere eller mindre velunderbyggede teorier om deres alder, opbygning o.s.v.

— Vi genopfriskede Sorø-erindringer mest selvfølgelig vore egne gale streger, og de var unægtelig legio!

Vi gik forkert tog fejl bestik af traktørstedet, der var målet. Vi stod pludselig ved Susåen fandt ud af, at vi skulle over på den anden side, hvilket også lykkedes takket være et par smådrenge og en robåd Men snart efter indså vi, at nu var kursen helt gal Tilbage til åen, hvor vi præjede vore færgedrenge og omsider nåede vi med timers forsinkelse Suserup Hvor smagte den æggekage dog himmelsk!

Den mest »lokale« af os førte os om eftermiddagen direkte til »Hækkenfelt«. Hvorfor kendte vi ikke »Hækkenfelt« den gang, vi hørte til hernede?? Det ligger syd for Tystrup-Bavelse-Sørerne, ved Gunderslevholmsskovene og er et areal fredet Istids-Danmark. Det

ligner et tundralandskab ... er kun bevokset med mos, græs og hist og her en forkrøblet tjørn. Under det bølgede mos- og græslag skjuler sig kæmpestore sten, moræneaflejringer fra istiden. Sådant har Danmark vel set ud i årtusinder, indtil skoven fik fodfæste, og sten af denne art er det vel, der blev slæbt sammen til langdysser og andre høvdinge-begravelser. — Hvor mange Soranere kender mon dette storslåede område, der slet ikke ligner de landskaber, der præger Danmark af i dag?

Nogle vidunderlige dage havde vi, hvor vi glemte tiden, men *ikke* stedet. Selv det mest realistisk indstillede hverdagsmenneske bliver — når han er Soraner — blød om hjertet og ung på ny, når »Moder Soer« tager sin forhærdede søn til sin favn

»Ak — nu er vi ikke mere fire — den ene — den bedste — vor uforlignelige »Sorte« — hviler under sin bautasten. *Frater Soranus*

4. maj-aften på Øresund

Klokken 19,30 startede »Hanne Scarlett« sit velsmurte maskineri, kastede fortøjningerne og gled ud på et vellykket aftenkryds. Ombord var godt et halvt hundrede soranere med damer, der efter at være budt velkommen af aftenens »hyggeonkel« Egon Peters hengav sig til nydelsen af: En fortrinlig souper med lige så fortrinlige vine, strålende musik af Jørgen Simonsens kvintet (»De nynner, vi spiller«), en rask svingom samt skattefri cognac, sjusser og tobak. — Aftenen igennem var stemningen høj (moment-

vis *meget* høj!!) og der var almindelig glæde og begejstring over arrangementet. I den forbindelse skylder Soransk Samfund Hr. Schäffer fra Skandinavisk Linietrafik den hjerteligste tak; den være hermed overbragt.

— sailor —

De 200 raske gamle soraneres stipendium

Prokurist *F. Aa. Hansen*, den berømte »stroke« på europamesterholdet for 30-erne, har indtegnet sig som konsolidant i »De 200 raske gamle soraneres stipendium« ved at skænke obligationer til pålydende værdi kr. 200,00.

Dødsfald

*Civilingeniør,
maskinfabrikant Gudfred Eickhoff*

*16. maj 1872 — † 10. marts 1961.

Gudfred Eickhoff kom 1884 på Sorø og udgik 1889 med præliminæreksamen; efter eksamen som cand. polyt. 1898 ansattes han samme år ved J. G. A. Eickhoffs maskinfabrik, 1899 ved The Pratt & Whitney Co., Hartford, 1899—1900 ved The Campbell Printing Press Mfg. Co., Plainfield N. Y., atter ingeniør ved firmaet J. G. A. Eickhoff 1900, prokura 1905, medindehaver 1913—27. Tillige var han medlem af talrige bestyrelser og organisationer inden for hans fagområde samt aktivt interesseret i menighedsarbejdet for Skt. Mathæus sogn og Frederiksberg sogn.

Han følte sig stærkt knyttet til sin gamle skole og Sor. Samf. og dvælede ofte ved minderne derfra. *P. Sch.*

Fhv. lektor Jes Hansen Skovgaard

*15. april 1884 — † 13. marts 1961.

Jes Skovgaard var søn af adjunkt, senere præst i Lyngby ved Sorø, Hans Skovgaard (1844—1920). Han blev elev på Sorø 1895, tog 1901 skoleembeds-eksamen med engelsk som hovedfag og fik ansættelse ved Købmandsskolen (1910) og ved Rysensteen gymnasium (1920—54); i årene 1916—20 var han docent i engelsk ved Københavns universitet.

Som lærer var han faglig dygtig og inciterende energisk; grundighed, præcision og indtrængende fordybelse kendetegnede ham. Hans humanistiske personlighed, hans loyalitet, hans glæde over arbejdet betød meget for kollegerne.

Som præstesøn og ved frændskab med gode navne i den danske kirke var han aktivt knyttet til kirkens tro og livsform og arbejdede i en årrække i Solbjerg menighedsråd. Som gammel soraner var han nationalt og historisk indstillet, virksom for danskheden i grænselandet.

Vi har i ham mistet en trofast og fin kammerat, hvis minde længe vil bevares blandt soranerne, i skolekredse og i da. kirkeliv.

P. Sch.

Komponisten Morten Reesen

* 26. november 1928 — † 20. marts 1961.

Vi aftrykker »Politiken«s nekrolog over vor så tidligt bortgangne kammerat.

En tiltalende og lovende ung musiker, komponisten og teaterkapelmesteren *Morten Reesen*, døde i går kun 32 år gammel. Han havde i lang tid lidt af en uheldbredelig blodsygdom.

Han var tredje generation med navnet Reesen i dansk musik. Farfaderen var regimentsmusiker, faderen er Emil Reesen, fra hvem sønnen arvede et tidligt udviklet og ganske udtalt nemme for musikken.

Morten Reesen var soraner (s. 48), og skolekammeraterne hørte hans første kompositioner allerede i gymnasietiden. Efter studentereksamen gik han til musikteori hos Svend Erik Tarp, og med fader Emil ved klaveret indførtes han i direktion. Sin elementæruddannelse fuldførte han i Paris.

Han var ikke langt i tyverne, da han skrev et talentfuldt, franskpåvirket balletpartitur til et jubilæum på Århus Teater. I de følgende år komponerede han en række balletter bl. a. til Tivolis Pantomimeteater, og også revyerne og film leverede Morten Reesen musik til. Teatret var hans første bestemmelse, og han var kapelmester for flere revyer — Cirkusrevyen og Nykøbing Falsterrevyen — ligesom han dirigerede Cole Porters musik til »Can-Can« på Det Ny Scala.

Han havde den fødte musikers letthed, både når han komponerede og når han ledede et orkester, og alle der har samarbejdet med ham samstemmer om, at han var en ung kunstner af et usædvanlig mildt og omgængeligt væsen. Han døde så alt for tidligt fra sine rige muligheder og efterlader foruden sine forældre en ung kone og to børn.

Fhv. rektor A. Egeberg Jensen

* 31. juli 1889 — † 25. marts 1961.

Under et ferieophold på Mallorca døde fhv. rektor A. Egeberg Jensen den 25. marts.

Når Sor.-Bl. mindes ham, er det, fordi han efter sin embedseksamen 1914 det følgende år blev adjunkt på Sorø. Her virkede han, til han ved genforeningen søgte til Sønderjylland: 1920 som lektor i Tønder, 1937 som rektor i Haderslev, 1941—58 som rektor i Sønderborg. Han har betydet meget for sønderjysk åndsliv, ikke mindst ved sine taler under krigen i »Det unge grænseværn«, og han arbejdede på, så godt som det var muligt, at slette skellet mellem danske og tyske elever i hans skole. Hans sang »For en fremmed karsk og fattig«, en kærlig hyldest til det sønderjyske landskab, er blevet en »nationalsang« på vesteregnet. *P. Sch.*

Soraner-Cricket

Maj 1961

Programmet 1961

Når dette nummer af Soranerbladet udsendes, er der kun få dage, til det første rent soranske crickethold debuterer i Danmarksturneringens fineste række: 1. division. Ilddåben finder sted søndag den 28. maj i Hjørring mod de stærke jyske mesterskabsaspiranter, så vore spilleres styrke straks fra turneringens start kommer på en hård prøve. Vi krydser fingrene og håber på en god optakt for vore 11 udvalgte.

1. holdets turneringsplan ser derefter således ud:

- 4. juni mod Horsens i Gentofte.
- 11. juni mod Aarhus i Gentofte.
- 18. juni mod Chang i Aalborg.
- 2. juli mod Nykøbing M. i Gentofte.
- 16. juli mod Aalborg i Gentofte.
- 30. juli mod K.B. på K.B.
- 6. aug. mod B. 1909 i Odense.
- 27. aug. mod A.B. i Gentofte.

Vort 2. hold spiller fremdeles i den sjællandske mellemrække og har følgende turneringsprogram:

- 11. juni mod Svanholm på Banehøj.
- 25. juni mod Nakskov i Gentofte.
- 2. juli mod Glostrup i Glostrup.
- 9. juli mod Ballerup i Glostrup.
- 30. juli mod Kalundborg i Kalundborg.
- 20. aug. mod A.B. i Gentofte.

Forud for turneringens start har der i år været spillet så meget som 6 træningskampe af vore to hold tilsammen, for at vi kan møde konditionsmæssigt godt rustet til den hårde konkurrence.

Atter i år får vi udenlandske besøg. Den 12. og 13. juli spiller vi på Gentofte Stadion mod det engelske rejsehold Northern Cricket Club, som ikke tidligere har besøgt Danmark, og hvis spillestyrke ikke kendes på forhånd. Som en direkte udløber af sidste sæsons australierbesøg er en lignende begivenhed tidsfæstet til week-enden 12. og 13. august. Det er et hold unge australske farmere, der igennem flere år har sparet op til en spændende rejse, der vil føre dem over U.S.A., Canada, England, Holland og Tyskland til Danmark. Undervejs bliver der spillet et imponerende antal cricketkampe, og de har spurgt, om vi også vil spille med dem. I sandhedens interesse må det siges, at vi endnu ikke har fået endelig bekræftelse på, at kampen vil finde sted som anført, men at der er omtrent 100 % sandsynlighed herfor.

Sæsonen afsluttes traditionen tro med de to kampe mod skolens drenge. Søndag den 3. september spiller de på Gentofte Stadion mod vort 1. hold, og søndag den 17. september sættes der punktum for i år med kampen mod de gamle soranere på Sorø Cricket Clubs bane ved »Fægangen«. Man bedes bemærke, at denne sidste dato er i uoverensstemmelse både med traditionen og med vor udsendte »Sæsonplan 1961«. Grunden er, at Sorø kirke fejrer sit 800-års jubilæum søndag den 10. september, hvorfor gammel-soranerkampen efter aftale med rektor Østergaard og Brincker er flyttet til den 17. september.

Turneringsnyt

Turneringskampene i dansk cricket undergår i år i forhold til tidligere visse ændringer. Spilletiden er afkortet med 2 timer, således at der spilles kl. 10—17,30, og samtidig gives der turneringspoints efter følgende regler:

Det vindende hold får 2 points.

Har de to hold lige mange løb, får de hver 1 point.

Det tabende hold får 0 point.

Er 2. halvleg ikke spillet færdig, gælder 1. halvlegs resultat.

Foreligger der intet resultat efter 1. halvleg, får begge hold 0 point, men har der været mindre end 5 timers effektiv spilletid, betragtes kampen som ikke spillet.

Ændringerne var til debat på Cricketforbundets sidste repræsentantskabsmøde og vandt overvældende tilslutning. Vi gjorde her gældende som vort synspunkt, at de nye regler, modsat hensigten rimeligvis vil gøre spillet publikumsmæssigt mindre attraktivt, idet 1. halvleg i de fleste tilfælde vil blive spillet i det normale adstadige tempo (måske endnu langsommere i forsøg på at spille mere sikkert), og at kampen derefter sædvanligvis vil være afgjort, da der ikke vil være tid eller gives større mulighed for at ændre det da opnåede resultat.

Enere og seksere...

Godt nyt fra Sorø: Det meddeles, at crickettræningen på »Store Plads« nu er genoptaget efter det nye alumnats færdiggørelse og efter tilkastningen af Nationalmuseets »skyttegrave« tværs over pladsen. Af hensyn til de nye bygningers store vinduesruder mod »Store Plads« foregår træningen dog kun i dennes østlige ende mod kirkegården og kun under forudsætning af, at eventuelle tilbøjeligheder til at »tæve« holdes kraftigt i ave.

Ved cricketklubbens sidste generalforsamling indvalgte i bestyrelsen Jørgen Hansen efter Knud E. Andersen,

der efter eget ønske trak sig tilbage. Alle øvrige valg var genvalg. Ved samme lejlighed vedtoges det at forhøje de aktive seniorspilleres årlige kontingent fra 50 til 60 kr., mens de øvrige kontingenter ikke ændredes.

Sæsonens første træningsaften den 18. april afsluttedes med et spillermøde. Her valgtes S. O. Petersen til anfører og Sidney Nørgaard til viceanfører for 1. holdet, E. Stenersen og H. Blemmer til de samme poster for 2. holdet. Samtidig valgtes spilleudvalget: J. Arnsbjerg, Jørgen Hansen, Erik Jørgensen, F. Pearson og S. O. Petersen.

Til afstivning af klubbens anstrengte økonomi som følge af 1. holdets landsomfattende rejser agtes der afholdt et eksklusivt lotteri i sommerens løb. Den geniale idé hertil er fostret af et af klubbens lyse hoveder, der omgående er blevet indvalgt som formand i et 3-mands lotteriudvalg. Vi venter spændte på at høre nyt fra det dynamiske triumvirat.

Gamle fotografier

I sidste nummer af Soraner-Bladet skriver K. V. Palslev om et gammelt album med portrætter af gamle soranere.

Hvis ingen interesserede melder sig (og jeg ved ikke, om bl. a. Sorø Akademi er interesseret) vil jeg gøre opmærksom på, at Det kgl. Bibliotek har en overordentlig stor og altforomfattende fotografisk samling, bl. a. indeholdende et ufatteligt væld af portrætter.

Det kgl. Biblioteks Billedsamling søger på enhver måde at komplettere denne samling, og alle personfotografier bliver modtaget med taknemmelighed — endog unavngivne.

Så indtrængende som det er muligt, gøres der opmærksom på dette faktum. Kast ikke et gammelt album med billeder bort, men indsend det, helst naturligtvis med navneoplysninger, til Det Kgl. Bibliotek; adressen er **Islands** *Christ*
T. Gl.

Soransk Samfunds generalforsamling den 25. april

Samfundets ordinære generalforsamling i Haandværkerforeningen havde hidlokket omkr. et halvt hundrede medlemmer. Formanden, *Brøndsted*, der glimrede ved — sin nærværelse, bød velkommen, udbragte et leve for Sorø Akademi's skole og foreslog landsretssagfører *Erik Severinsen* som dirigent. Forslaget modtoges med enormt bifald, hvorpå dirigenten konstaterede generalforsamlingens lovlige indvarsling med tak for valget og derpå gav ordet til formanden.

Brøndsted fik øjeblikkelig hele forsamlingen med sig, idet han udenfor dagsordenen bad dem, der ikke ville deltage i det påfølgende smørrebrødsbord, om at række hånden i vejret. Alle hænder forblev nede. *Brøndsted* udtalte først i sin beretning mindeord over de mange kammerater, der var gået bort i årets løb; herunder fremhævede han særlig kasserer *Jørgen Correll*, hans energiske ledelse af Sorø Cricketklub og hans heroiske kamp mod mangeårig sygdom; videre pastor emer. *Harald Kent*, der flere gange havde ydet værdifulde bidrag til Soraner-Bladet, bl. a. ved en artikel om *Herman Bangs* død i U.S.A.; *Kent* var dengang præst derovre og var med til at forberede *Bangs* jordefærd. Også overretssagfører *Dal-gas Langballe* blev mindet; han var en god soraner, i sin tid aktiv i soransk sportsliv; som jurist fin og hjælpsom, formand for bestyrelsen af kæmpelegatet »Akademilegatet af 1956«, hvis fundats han havde affattet.

Formanden gennemgik årets festligheder, omtalte soranerfrokosterne, sportsskampe, Soraner-Bladets nye format og rettede en tak til bestyrelsen og bladets redaktør. Han kom derpå ind på Soransk Samfunds 100-års ju-

bilæum i april 1962. Dette agtedes fejret på tre måder: Ved en tur til Sorø med middag på skolen, ved udgivelsen af et jubilæumsskrift, der alt er under udarbejdelse, ved en udvidet rusfest med adgang for damer. Til slut oplyste han, at bidragene til Samfundets jubilæumslegat går godt ind. De fredelige og velvillige deltagere i generalforsamlingen godkendte uden diskussion beretningen, der da heller ikke indeholdt sprængstof af nogen art.

Brincker forelagde Sor. Samf.s regnskab for 1960; dette godkendtes ligesom det påfølgende forslag til kontingentændring, som *Brincker* gav oplysning om. Kontingentet forhøjes fra 18 til 20 kr. medens 70-årige og ældre betaler samme kontingent som juniore, nemlig 10 kr., mod hidtil 8 kr. Pensionister og emeriti kan nok have lidt svært ved at udrede det større kontingent (Samfundet tæller i øjeblikket 1141 medlemmer).

Svend Clausen fremlagde regnskaberne for Samfundets fonds og legater og dvælede særlig ved det nyeste, *Hoff*. Hansens legat, dirigenten *Severinsen* gav sig selv ordet for at gøre rede for De 200 raske gamle soraneres stipendium, medens *C. C. Hoffgaard* redegjorde for Soraner-Bladet og Soraner-Bladets fond. *Clausen* oplyste, at de soranske fonds m. v. nu udviser en samlet legatkapital på ca. 200.000 kr.

Uden smålige krav om oplæsning af tal godkendte »de 50 fredelige« de tilbørligt reviderede regnskaber, hvorpå man behandlede valg af bestyrelsesmedlemmer. Her genvalgtes *Thorlacius-Ussing*, *Gunnar Knudsen*, *Ramtung*, *Bjørnstad* og *Brøndsted*, der ikke havde noget imod at fungere videre. Det samme var tilfældet med Samfundets udmærkede revisor *C. M. Reislev*.

Tilbage stod nu kun punktet »Eventuelt«. Et par medlemmer savnede omtale af et par sportsskampe; et af dem angav som grund redaktørens »had« til cricket. (Hertil må bemærkes, at bladet

kun kan omtale de kampe, der tilstilles referat af; red. »hader« ingenlunde cricket, er tværtimod opfyldt af så stor ærbødighed over for dette ædle spil, at han holder sig i passende afstand, ikke mindst fra denne sportsgrens neglødélæggende bolde). *Heckscher* var alt i alt glad for *Soraner-Bladet*, men kunne ønske mere om skolen og dens ånd, nutidigt stof altså; *Clausen* gjorde opmærksom på, at Sorø af i dag havde man i skolebladet »Sic«, som han anbefalede at abonnere på. Efter lidt snak om den sammenkomst, der tænkes afholdt den 26. maj, lovede *Brøndsted*, at han »hädanefter« (som Oskar den Første så åndfuldt bemærkede), nemlig fra og med 26. maj i højere grad end ellers ville være i stand til at varetage sit formandshverv, idet et arbejde, som et forlag pressede ham til, da ville være færdigt. Se dog andetsteds i bladet. *Severinsen* sluttede generalforsamlingen, *Brøndsted* takkede dirigent og revisor, og hermed var en af de korteste og mest idylliske generalforsamlinger afviklet.

Idyllen fortsattes ved det kammeratlige samvær, hvor *Mackeprang* (lige som i fjor) hyldede formanden; denne gang ret citatfrit, opfriskende fornøjelige skolekomedie- og sangererindringer fra fordums dage.

Poul Schjærff.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i juni:

1. Forfatteren *Steen Christensen* (f. 1896), Ternevej 13, København F.
2. Civilingeniør *Magnus Hvalsø Olsen* (f. 1901), Grundtvigs Hus, Studiestræde 38, Kbhvn. K.
3. *Holger Fr. Faber* (f. 1881), på Sorø 1893—98, pr.' 98. Stilling og adresse ukendt.

9. Bankkasserer *Ein. Nielsen* (f. 1901), Storgade 24, Sorø.
17. Tømrermester *Jong Ludvig Axel Edvin Erting*, Blichersvej 97, Helsingør.
19. Fhv. højesteretsdommer *Thorvald Berthing* (f. 1881), Lemchesvej 20, Hellerup.
27. Overlæge, dr. med. *Hans Chr. Rask-Nielsen* (f. 1896), Hjørring.
28. *Aage Traugott Krause* (f. 1876), på Sorø 1888—95. Stilling og adresse ukendt.
28. Redaktør *Ernst August Mentze* (f. 1896), Maglemosevej 29, Hellerup.

*

Efter undervisningsministeriets indstilling er der ved kongelig resolution af 25. marts 1961 meddelt skovrider ved Sorø Akademis 1. distrikt *Fritz Lorenzen* afsked efter ansøgning på grund af alder i nåde og med pension fra den 31. maj 1961 at regne.

*

Ved kongelig resolution af 8. april 1961 er tjenestemand i 30. lønningsklasse i udenrigstjenesten, Danmarks faste repræsentant i Det nordatlantiske Råd i Paris, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør *Mathias Aagaard Wassard* efter ansøgning på grund af alder blevet afskediget i nåde og med pension med udgangen af juni 1961.

I medfør af resolutionen har udenrigsministeren tilkendegivet ambassadør Wassard Hans Majestæt Kongens påskønnelse af hans virksomhed i statens tjeneste.

Civilingeniør *Niels Lisborg* (s.' 42) London, er fra 1. oktober ansat som lektor af 1. grad ved universitetet i London.

*

Medens Sorøs »normale« organist, Finn Reiff, opholder sig på studierejse i Paris, varetages hans arbejde af den

kun 24-årige *Knud Vad* (s. 55). Han er i færd med sin uddannelse på Musikonservatoriet, tog diplomeksamen 1959 med udmærkelse og fik så et år ekstra med det slutmål at afrunde det hele med en koncert. Under øvelsen hertil fik han tilbud om at »agere« organist i Sorø. Knud Vad erklærer, at Sorø har Nordens bedste orgel. Arbejdet i Sorø, hvor han både virker i kirken og bl. akademisterne, står for ham som en ønskestilling — desværre er Adam kun kort tid i paradiset; til sommer skal Knud Vad ind som soldat ved civilforsvaret, bagefter vil han studere orkesterdirektion og forsøge at få en så alsidig uddannelse som muligt. Han vil i denne forbindelse besøge Wien, Bologna, Paris og Moskva.

Sorø er en dejlig by, erklærer Knud Vad, det gælder både den klassiske musik og jazzen, som begge har deres kvalitet, og begge er udtryk for livsglæde. Knud Vads debutkoncert fandt sted den 22. marts i Vor Frelsers kirke. Programmet omfattede to Bach-værker og tre koraler af César Franck. Koncerten omtales meget rosende i pressen; en anmelder savnede dog en repræsentation for samtidens musik.

*

Som særtryk af Slægtsgaarden 1961 har arkivar, mag. art. *Hans Ellekilde* udsendt et lille hæfte »Barndomsminde 1891—1901«. Uden sentimentalitet, men med en understrøm af bunden varme fortæller Hans Ellekilde om de første ti år af sit liv, om den ældgamle hvide slægtsgaard, der i vinteren 1897—98 blev jævnet med jorden, om den nye »Ellekildegaard«, om slægten, og om forældrene: Vognmand og sognefoged Peter Ellekilde og Anna Nielsen, af sorøkammeraterne kaldet Ellefar og Ellemor, to dygtige og betydelige mennesker, som de, der har kendt dem — og den lykke har jeg haft, altid vil mindes med glæde og tak. De har skabt gyldne minder i vor ungdomstid.

Af et læserbrev, som *John E. Lütchen-Lehn* (s. 16), Utila, Honduras, i fjor (26.-8.-60) sendte redaktøren, gengiver vi følgende:

Vi havde *Røde Nielsen* i Matematik, og da jeg første gang mødte ham, og han læste navnet, var hans bemærkning: »Hvis du er uopmærksom, kan jeg forkorte det til Lyt Lehn«. Forøvrigt havde han altid en eller anden lille pudsig historie at fortælle os, det friskede op, og det er jo nu engang således, at kommer man til at holde af en lærer, så synes man også om faget han er lærer i. Jeg har forsøgt at følge hans eksempel senere i livet, når jeg stod overfor at skulle fungere som lærer.

Der var dengang sommetider et teaterselskab; det gav forestilling på »Postgården«, og vi elever fik undertiden lov til at se forestillingen. Røde boede oven på Klosterporten, og et par nevøer boede hos ham. De havde alle deltaget som tilskuere til Komeden, den trak lidt ud, og det var blevet efter drengenes almindelige sengetid, så da de kom hjem var de søvnige. Men Røde holdt på, at der skulle bedes aftenbøn. Det var på den tid, da »Jens Vejmand« var på moden, så en af drengene bad følgende aftenbøn:

Nu lukker sig mit øje,
Gud Fader i det høje
med læderlap for øje

og så faldt drengen i søvn.

Det var ligesom med *Jæhnigen*, som jeg selv aldrig har kendt, men som har været sanglærer før min tid. Han havde hele natten spillet til dans, bl. andet Lanciers. Næste dag skulle han spille i kirken til gudstjenesten, og en af salmerne var på melodien »Fred hviler over land og by, ej verden larmer mer« — og så gik han lige over i lanciersens toner.

— Brevet slutter med en tak for venlig omtale (se Sor.-Bl., 44. årg., s.

73) fra Lütchen-Lehn, der nu sidder på øen Utila, omtrent som Napoleon på St. Helena.

*

Præstegården i Slaglille, hvis hovedbygning har stået siden 1808, skal nu nedrives; den svarer ikke længere til tidens fordringer; konfirmandstuen i den østlige længe kan trods energisk fyring ikke opvarmes ordentligt, studereværelset i stuehuset er ubrugeligt om vinteren, det er umuligt der at tilvejebringe en passende temperatur, og muren ud mod haven har slået en stor revne, så gavlen truer med at styrte sammen. Præstegården med de 29 rum kan ingen i nutiden administrere, hvor hushjælp er vanskelig og dyr. Den nye præstebolig skal opføres, hvor nu længen med konfirmandstuen ligger, og skal bl. a. rumme et mødelokale med plads til 75 mennesker.

En af Slaglille-Bjernesdes kendte præster var Chr. Jørgensen Hvam; han var præst i Slaglille 1899—1909, og flere af hans børn har gået på Sorø: Læge *Jørgen Chr. Hvam*, f. 1893, s. 11, Aulum. Maskinchef *Aage Hvam* 1894—1956, r. 11, Maskinchef *Poul Hvam*, f. 1895, r. 12, *Ingeborg Hvam*, f. 1898, r. 14, kon-torchef *Erik Hvam* 1900—1956, s. 19.

*

Den 17. april fyldte Svegård's boghandel i Sorø 75 år. Fra en ringe begyndelse er der ved intenst arbejde skabt en stor og alsidig virksomhed. Utallige gamle soranere husker grundlæggeren Peter Svegård; man kan endnu i tanken se ham med flagrende havelock ile over torvet til forretningen eller dér dekretere en for sælgeren meget lav pris for brugte skolebøger. Svegård var først lærer og højskolemand, forstander for Sorø højskole, der dengang havde til huse i en sidebygning til det nuværende »Axelhus«. Af politiske årsager blev statstilskudet taget fra den, man måtte give op, men genoprettede 1889 højskolen på Fre-

deriksberg med K. Bjerre og fru Jutta Bojsen-Møller som ledere. Svegård var bl. skolens lærere. Han etablerede 1886 en bog-, papir- og tapethandel, nabo til den tidligere højskole, og solgte i begyndelsen ud af sin egen bogsamling, udvidede 1890 med at sælge cigarer og tobak, og 1891 averterede han sågar, at han forhandlede Naumanns cykler! Samme forår flyttede han til hovedgården (nuv. urmager Langes ejendom) med butik i stuen og bogbinderi i kælderen, 1895 blev han anerkendt rabatberettiget boghandler og købte ved gode venners hjælp H. Kjellerups boghandel, Storgade 14; det gik nu rask fremad, takket være Svegård's betydelige evner som forretningsmand og store viden om bøgernes indhold. I november 1897 knyttedes frk. Anna Hyldgaard til forretningen; frk. Hyldgaard var dygtig og energisk og bidrog i høj grad til forretningens fremgang, hvorfor hun ganske naturligt efter Svegård's død 1921 drev virksomheden videre med datteren, Gunhild Svegård som medindehaver. Efter hendes død 1942 blev frk. Hyldgaard eneindehaver; stadig flere områder er taget ind, bl. a. fotografiske artikler. Nu beskæftiger forretningen 12 mennesker. Med stor vitalitet virkede den nu 88-årige frk. Hyldegård indtil for ganske nylig; fra 1. juni 1960 overtog Ove Roy (s. 35), tidligere lærling i boghandelen, den daglige ledelse sammen med frk. Marie Hansen, der i over 40 år har været ansat i forretningen.

Jubilæet markeredes ved en reception og en festlig sammenkomst samt et jubilæumsskrift, som jeg håber senere at stifte bekendtskab med og eventuelt omtale nærmere.

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff.
Tlf. Rungsted 832.

EKSPEDITION:

Persil-Huset, Vesterbrogade 2 D, V. Tlf. C. 1918.
Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

OM NORDISK FILM 5 (fortsat)

Det var Nordisk Film Junior, vi var ved at fortælle om. Eller rettere — vi har nævnt en række forskelligartede film fra Juniors produktion. Vi kunne fortsætte med at nævne TV-film til Walt Disney, instruktionsfilm til SAS, eksportfilm for Tuborg, arkivfilm for Nesa. At fortælle om Nordisk Film Junior gøres nemlig bedst ved at fortælle om Juniors produktion: forskelligartede, men formålsbestemte opgaver, hvis løsning bestandig er en udfordring til vort talent. Det er det, der gør det til sådan et dejligt arbejde at lave kortfilm. Og Juniors folk synes, det er dejligt. Det er derfor vore film er så gode. For det er de. Det har vi både præmier og diplomer på — og navnlig tilfredse kunder, der kommer igen og igen.

Det kan være, De har lyst til at se nogle af vore film. Så kan De også bedre bedømme, hvad vi kan gøre for

Dem, den dag, hvor Deres filmbehov måske bliver aktuelt. Ring til os (01-30 10 33), spørg efter kortfilmafdelingens chef Tore Amundsen eller direktør Ove Sevel — og lad os arrangere en film-mik herude på det gamle hyggelige atelier i Valby. Og lad det være sagt med det samme: Vi har slet ikke sælgere i staben, så De kan være rolig for, at De slipper helskindet fra besøget.

Når De har set, hvor forskellige opgaver vi kan løse, vil De forhåbentlig umiddelbart forstå, at vi selvfølgelig også kan løse *Deres opgave*, lave *Deres* film. Forhåbentlig vil De så kalde på os — ikke fordi vi er gamle soranere (hvad flere af os ganske vist er) — men fordi vi er så dygtige, som vi nu engang er! Og fordi der selvfølgelig følger en vis tryghed med, når man bruger et selskab som Nordisk Film, det er klart.

(fortsættes)

ERIK PONTOPPIDAN

Landsretssagfører

Byen 6530
Nørregade 13



Det nye Blazermærke Phönix
Fuglen for gamle Soranere
fås hos

ORLA V. NIELSEN

Akademiekvipering

SORØ . Tlf. 258

Forsendes overalt

GÅ
FØRST
TIL





Menmark

H. Mortensen & Søn

Byens moderne tøjmagasin

Storgade 40 - Sorø
Frederiksborgg. 8, Kbh. K.
Schweizerpl. 2, Slagelse
Herlev Bygade 22, Herlev

Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder
Garager og Fabrikker overalt i Danmark.

Førlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende.
Tønning St. VISSINGGAARD LABORATORIUM Tlf. Tønning 14

BANKEN
for **SORØ**
OG OMEGN
Aktieselskab

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TLF. *27 . POSTKONTO 7163

SORØ BEKLÆDNINGSOPLAG

1ste Kl.s Skrædderi. Alt i
Herreekvipering. Uniformer
til Sorø Akademi altid
bedst og billigst

J. M. POHL's Eff.
Telf. 67

Tlf. 4 - 134
1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

Johs. Brinck

AUT.
GAS- OG VANDMESTER
SORØ

Krystal - Glas - Porcelæn

Nørregades Glashandel

NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922

A. Green-Andersen Landsretssagfører

Peder Skramsgade 7 . Kbh.
Central 5151

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K
Minerva 5800

Sorøegnens Andelssvineslagteri

Telefon Sorø *717